

ДО СЪДИЯТА С. В, КОЙТО ПИТА КАК ДА СЕ ОТБЛАГОДАРИ НА СВОЯ БЛАГОДЕТЕЛ

Получих второто Ви писмо, в което описвате своя живот. Останали сте сирак, без нито един близък човек. Един благороден съсед Ви осиновил. Отгледал Ви заедно с неговите деца. Но изпаднал в тежко материално положение и фалирал. Починал от срам и огорчение. Вие сте го погребали на свои разноси и сте поставили паметник на гроба му. Скоро след това починала и неговата съпруга, Вашата втора майка. Погребали сте и нея, поставили сте и на нея паметник. Когато къщата им се продавала на пазар, Вие сте я откупили и сте я предали в собственост на децата му. Помогнали сте на единия от синовете им да отвори работилница, за да изхранва останалите. Втория им син издържате, докато учи. Едната им дъщеря сте задомили, като сте я снабдили с чеиз. На по-малката сте намерили прилична работа. Тяхната кръстна слава отбелязвате наравно със своята. Всяка година пътувате до техния град, посещавате гроба им и правите помен. Всичко това научих от последното Ви писмо.

Накрая Вие ме питате: какво още да направите, за да се отблагодарите на своя благодетел? Дали да построите църква в тяхна памет? В градчето им няма църква.

О, благородни човече! Та вие вече многократно сте се отблагодарили. И сте издигнали пред Господа на Небето и земята църква не от камък и дърво, а от добри дела. Но ако желаете, можете да построите и тази от камък и дърво. И аз бих Ви посъветвал да го направите. Нека делото на Вашата благодарност бъде увенчано с един такъв видим знак. Нека хората да гледат и да се чудят. Нека неблагодарните синове да видят и да се засрамят. Когато осиновеният така се отблагодарява, как ли тогава трябва да се отблагодаряват синовете?

И така, постройте църквата. И я назовете храм на благодарността. Това е много необходимо за нашето време, прокажено от неблагодарност. И за всички времена и поколения чак до Страшния съд.

Бог да Ви благослови и да Ви дава здраве!